ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 32, No 3 (1981)

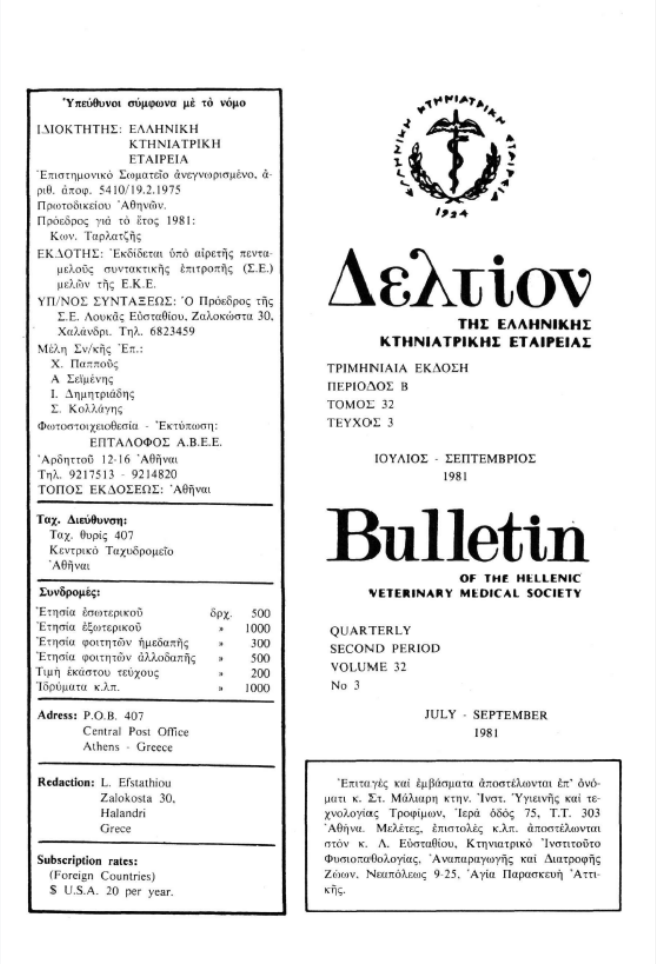

'Υπεύθυνοι σύμφωνα μὲ τὸ νόμο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
'Επιστημονικὸ Σωματεῖο ἀνεγνωρισμένο, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1975
Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν.
Πρόεδρος γιὰ τὸ ἔτος 1981: Κων. Ταρλατζῆς
ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Εκδίδεται ὑπὸ αἱρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: 'Ο Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκᾶς Εὐσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι. Τηλ. 6823459
Μέλη Συ/κῆς 'Επ.:
Χ. Παπποῦς
Α. Σεῖμένης
Ι. Δημητριάδης
Σ. Κολλάγης
Φωτοστοιχειοθεσία - 'Εκτύπωση: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
'Αρδηττοῦ 12-16 'Αθῆναι
Τηλ. 9217513 - 9214820
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 'Αθῆναι

Ταχ. Διεύθυνση:
Ταχ. θυρίς 407
Κεντρικὸ Ταχυδρομεῖο
'Αθῆναι

Συνδρομές:

'Ετησία ἐσωτερικοῦ	δρχ.	500
'Ετησία ἐξωτερικοῦ	»	1000
'Ετησία φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	300
'Ετησία φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	500
Τιμὴ ἑκάστου τεύχους	»	200
Ἰδρύματα κ.λπ.	»	1000

Adress: P.O.B. 407
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Efstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Grece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
$ U.S.A. 20 per year.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ 1934

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 32
ΤΕΥΧΟΣ 3

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1981

Bulletin
OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 32
No 3

JULY - SEPTEMBER 1981

'Επιταγὲς καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἐπ' ὀνόματι κ. Στ. Μάλιαρη κτην. 'Ινστ. 'Υγιεινῆς καὶ τεχνολογίας Τροφίμων, 'Ιερὰ ὁδὸς 75, Τ.Τ. 303 'Αθῆνα. Μελέτες, ἐπιστολὲς κ.λπ. ἀποστέλλονται στὸν κ. Λ. Εὐσταθίου, Κτηνιατρικὸ 'Ινστιτοῦτο Φυσιοπαθολογίας, 'Αναπαραγωγῆς καὶ Διατροφῆς Ζώων. Νεαπόλεως 9-25, 'Αγία Παρασκευὴ 'Αττικῆς.

Contagiousness of swine vesicular disease to man

Ι. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

doi: 10.12681/jhvms.21498

Copyright © 2019, Ι. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ι. Α. (2019). Contagiousness of swine vesicular disease to man. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *32*(3), 206–212. https://doi.org/10.12681/jhvms.21498

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 03/01/2026 22:04:33

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΛΛ. ΚΤΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, 1981, Τ. 32. τ. 3

ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΦΥΣΑΛΙΔΩΔΟΥΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ*

Ὑπὸ

Ι.Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

CONTAGIOUSNESS OF SWINE VESICULAR DISEASE TO MAN

By

I.A. DIMITRIADIS***

SUMMARY

Nine persons dealing with the clinical and laboratory diagnosis of swine vesicular disease were serologicaly examined. Among them one person working in the laboratory laundry experienced mucosal lesions in his mouth and tongue two weeks after SVD virus isolation and subsequent diagnostic works.

Another person who was accidentally pricked by syringe needle infected with SVD - virus during the reproduction of the disease in pigs didn't show any symptoms.

All sera were negative in double immunodiffusion test. In the neutralization test except one serum which was doubtful (titre 1:24) all other were negative (titre 1:16).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ὁ ἰὸς τῆς Φυσαλιδώδους Νόσου τῶν Χοίρων (Φ. Ν. Χ) μπορεῖ νὰ προξενήσει στὸν ἄνθρωπο κλινικὰ συμπτώματα παρόμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν ἰῶν Coxsackie, ποὺ μποροῦν νὰ ποικίλλουν σὲ σοβαρότητα ἀπὸ ἐλαφρὰ ἀδιαθεσία μέχρι ἀσηπτικὴ μηνιγγίτιδα[1,2,3,4].

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ 1973 ἐργαστηριακοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰνστιτούτου στό Pirbright τῆς Ἀγγλίας, ποὺ ἐργαζόντουσαν μὲ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ., παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν ἰῶν Coxsackie. Ἀπὸ τὴν ἐργαστηριακὴ ἐξέταση ἀποδείχτηκε, ὅτι τὰ ἄτομα αὐτὰ εἶχαν προσβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ., ἐνῶ πολλοὶ ἄλλοι ποὺ καὶ αὐτοὶ εἶχαν ἐκτεθεῖ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο στὸν ἰό, δὲν παρουσίασαν τίποτε[1].

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1979 μᾶς ἔστειλαν συνάδελφοι τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρίου Μάνδρας Ἀττικῆς παθολογικὸ ὑλικὸ ἀπὸ χοιρινὰ ποὺ παρουσίαζαν χωλότητα μὲ ὑποψία Ἀφδώδους Πυρετοῦ.

---

* Ἀνακοινώθηκε στὸ 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικῶν Ἐρευνῶν, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου 1981.

** Κτηνιατρικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀφθώδους Πυρετοῦ, Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς.

*** FMD Institute Ag. Paraskevi, Attiki, Greece.

Μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐρευνήθηκε ἡ περίπτωση Φ. Ν. Χ. Ἀπὸ τὰ παθολογικὰ ὑλικὰ ἀπομονώθηκε ἰὸς Φ. Ν. Χ.[5]

Δεκαπέντε μέρες μετὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ παθολογικοῦ ὑλικοῦ καὶ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., ἕνα ἄτομο τοῦ πλυντηρίου ὑαλίνων ὑλικῶν τοῦ Ἱδρύματός μας παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοὺς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος καὶ τῆς γλώσσας. Παρὰ τὴν συμπτωματικὴ θεραπεία τοῦ θεράποντος ἰατροῦ τὰ συμπτώματα παρέμειναν ἐπὶ 15 ἡμέρες.

Κατὰ τὴν ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου σὲ χοιρινὰ μὲ κυτταρικὸ ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. ἕνα ἄτομο τρυπήθηκε κατὰ λάθος στὸ δάκτυλο (ἐνδομυϊκῶς) μὲ τὴν βελόνα τῆς σύριγγος ποὺ εἶχε τὸν ἰό.

Μὲ τὴν ἐπεξεργασία τοῦ παθολογικοῦ ὑλικοῦ καὶ τὴν διάγνωση τῆς νόσου ἀσχολήθηκαν στὸ Κτηνιατρικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἓξ (6) ἄτομα, ἐνῶ στὰ πλαίσια τῆς κλινικῆς διαγνώσεως, λήψεως καὶ ἀποστολῆς παθολογικοῦ ὑλικοῦ ἀσχολήθηκαν κυρίως τρεῖς συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἦρθαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ μολυσμένα ζῶα καὶ θὰ μποροῦσαν νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ τὸν ἰό.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ προσπαθήσαμε νὰ μελετήσουμε ὀρολογικῶς ἐὰν κάποιο ἀπὸ τὰ ἄτομα αὐτὰ παρουσίασε εἰδικὰ ἀντισώματα κατὰ τοῦ πρόσφατα ἀπομονωθέντος ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ., δηλαδή, ἄν κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες ἐργασίας μας θὰ μποροῦσε νὰ μεταδοθεῖ ὁ ἰὸς τῆς Φ. Ν. Χ. στὸν ἄνθρωπο.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ὀροί:

Ἔγινε αἱμοληψία ἀπὸ πέντε ἄτομα (ἡλικίας 30-48 ἐτῶν) τοῦ Ἱδρύματός μας ποὺ ἐργάσθηκαν μὲ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. κατὰ τὴν ἐπεξεργασία τῶν παθολογικῶν ὑλικῶν, τὴν διάγνωση καὶ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου. Ἡ αἱμοληψία αὐτὴ ἔγινε 3 ἑβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. Ἀπὸ τὸ ἄτομο ποὺ τυχαία τρυπήθηκε μὲ βελόνα μολυσμένη ἀπὸ ἰὸ Φ. Ν. Χ., δὲν ἐλήφθη αἷμα.

Μᾶς ἐστάλησαν ἐπίσης δείγματα ὀρῶν ἀπὸ τρεῖς συναδέλφους τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Μάνδρας ποὺ ἐπανειλημμένα ἐργάστηκαν στὴν περιοχὴ τῆς ἑστίας τῆς νόσου. Ἡ αἱμοληψία αὐτὴ ἔγινε 10 μῆνες μετὰ τὴν ἐμφάνιση τῆς νόσου*.

Ἐπίσης ἔγινε αἱμοληψία ἀπὸ χοιρινὸ τὸ ὁποῖον μολύνθηκε ὑποδορείως στὴν στεφανιαία περιοχὴ τῶν ποδιῶν. Τὸ χοιρινὸ αὐτὸ εἶχε παρουσιάσει χαρακτηριστικὰ κλινικὰ συμπτώματα (εἰκ. 1). καὶ ὀρολογικῶς εἶχε εἰδικὰ ἀντισώματα κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ[5].

Ἰός:

Ὡς ἰὸς γιὰ τὴν ὀροεξουδετέρωση (καὶ γιὰ τὴν μόλυνση τοῦ χοίρου) χρησιμοποιήθηκε ὁ ἰὸς τῆς Φ. Ν. Χ. Ἑλλὰς 1979 ποὺ εἴχαμε ἀπομονώσει ἀπὸ τὸ παθολογικὸ ὑλικὸ χοίρων[5].

Γιὰ τὴν ἀνίχνευση εἰδικῶν ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ ἐφαρμόσαμε τὴν μέθοδο τῆς ὀροεξουδετερώσεως καὶ τὴν ἀνοσοδιάχυση.

Ὀροεξουδετέρωση[5]:

Ὑποδιπλάσιες ἀραιώσεις ὀρῶν ἀναμίχθηκαν μὲ ἴσο ὄγκο ἀραιώσεως ἰοῦ

---

1 Τοὺς συναδέλφους κ. κ. Ζαφειρίου, Γεωργακόπουλον καὶ Σταύρου τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Μάνδρας, εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν ἀποστολὴ δειγμάτων ὀρῶν ἀνθρώπου.

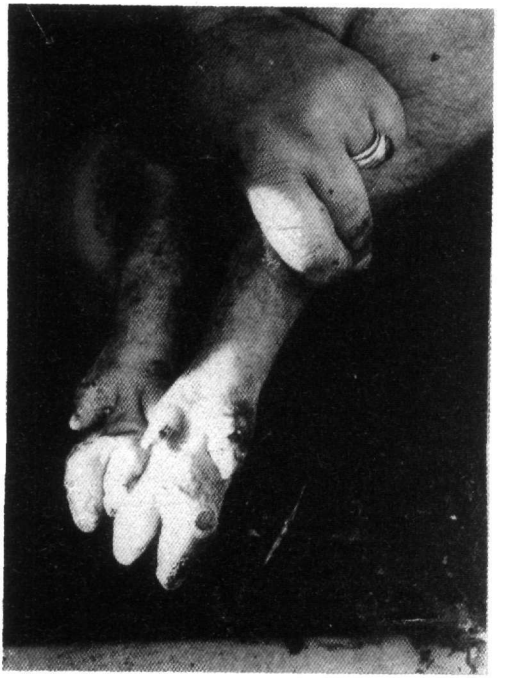

Φωτ. 1: Ἀλλοιώσεις (διαρρηγμένες ἄφθες) στὰ ἄκρα χοίρου μετὰ ἀπὸ μόλυνση ἐξ ἐπαφῆς μὲ πειραματικῶς μολυνθέντα χοῖρον.

Φ. Ν. Χ. μὲ 1000 TCID 50 (κυτταροπαθογόνες μονάδες) ἰοῦ κατὰ κ.ἑκ. καὶ ἐπωάσθηκε 60′/37^{0}C.

Ἀπὸ τὸ μῖγμα ὀροῦ-ἰοῦ ἐνοφθαλμίστηκαν 0,20 κ. ἑκ. ἀνὰ δοκιμαστικὸ σωλήνα μὲ πλῆρες ταπήτιο μονοκυτταρικῆς στιβάδας κυττάρων χοιρείου προελεύσεως (IBRS-2). Ἡ τελικὴ ἀνάγνωση ἔγινε ὕστερα ἀπὸ 5-θήμερη ἐπώαση στοὺς 37^{0}C.

Ἀνοσοδιάχυση[6]

Ἡ ἀνοσοδιάχυση ἔγινε σὲ ἀγαρόζη σὲ πλαστικὰ τρυβλία. 15 κ. ἑκ. ἀγαρόζης 0, 75% μέσα σὲ RBS μὲ προσθήκη συντηρητικοῦ 0,1% Sodium Azide προστέθηκε ἀνὰ τρυβλίο. Μὲ εἰδικὸ κυλινδρικὸ κόπτη διανοίχθηκαν οἱ ἀντίστοιχες κοιλότητες στὸ πήκτωμα. Οἱ ὀροὶ χρησιμοποιήθηκαν ἀναραίωτοι, ἐνῶ ὁ ἰὸς συμπυκνώθηκε 200 φορές. Ὡς ὀροὶ ἀναφορᾶς χρησιμοποιήθηκαν Ἀγγλικοὶ ὀροὶ ὑπερανοσοποιημένων ἰνδοχοίρων μὲ ἰὸ Φ. Ν. Χ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Κανένας ἀπὸ τοὺς 8 ὀροὺς ποὺ ἐξετάσαμε δὲν ἔδωσε εἰδικὴ γραμμὴ ἱζηματινῶν ἔναντι τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὴν ἀνοσοδιάχυση, δηλαδὴ βρέθηκαν ἀρνητικοί.

Στὴν ὀροεξουδετέρωση, ὅπως φαίνεται καὶ στὸν πίνακα, ἀπὸ τοὺς 8 ὀροὺς οἱ τρεῖς (δύο κλινικῶν καὶ ἑνὸς ἐργαστηριακοῦ) ἦσαν τελείως ἀρνητικοί. Ὁ ὀρὸς τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων ἐργαστηριακῶν ἔδωσε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3 ἕως 1:4). Ὁ ὀρὸς τοῦ ἀτόμου ποὺ εἶχε παρουσιάσει ἀλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τῆς στοματικῆς κοιλότητος ἔδωσε ἐπίσης πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1-:3).

Ὁ ὀρὸς ἑνὸς κλινικοῦ (κτηνίατρος ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν κλινικὴ διάγνωση, λήψη καὶ ἀποστολὴ παθολογικοῦ ὑλικοῦ κ. λ. π.) ἔδωσε τίτλο 1:24.

Ὁ ὑπάλληλος, ποὺ εἶχε τρυπηθεῖ κατὰ λάθος μὲ βελόνα μολυσμένη μὲ ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ., δὲν παρουσίασε καμία κλινικὴ νόσο. Ἡ περίπτωση αὐτὴ δὲν μελετήθηκε ὀρολογικῶς γιὰ τεχνικοὺς λόγους.

Οἱ τίτλοι ὀρῶν χοίρων στὴν ὀροεξουδετέρωση μέχρι 1:16 θεωροῦνται ἀρνητικοί, 1:16 ἕως 1:32 ἀμφίβολοι καὶ ἄνω τοῦ 1:32 θεωροῦνται θετικοί[11,12,13].

Κατὰ τοὺς Burrows καὶ σύν.[12] οἱ τίτλοι τῶν ἀντισωμάτων στοὺς χοίρους κατὰ τὴν κλινικὴ νόσο εἶναι καὶ παραμένουν ὑψηλοὶ τουλάχιστον 4 μῆνες, ἐνῶ στὴν ὑποκλινικὴ μορφὴ εἶναι χαμηλότεροι καὶ μᾶλλον ἐξαφανίζονται ταχέως.

Σὲ πειραματικῶς μολυθέντα χοιρινὰ ὁ τίτλος ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων 5 μῆνες μετὰ τὴν μόλυνση εἶναι ἀκόμη πολὺ ὑψηλὸς καὶ εἶναι ≧ 1:1024[3].

Ὁ Sörensen[14] ποὺ μόλυνε πειραματικῶς χοιρινά, διαπίστωσε ὅτι δὲν ὑπάρχει μείωση τοῦ τίτλου τῶν ἀντισωμάτων 6 μῆνες μετὰ τὴν μόλυνση.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ἀποτελέσματα ὀρολογικῶν ἐξετάσεων ὀρῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ

α/α	Εἶδος Ἐργασίας	Τίτλος ὀροῦ
1.	Ἐργαστηριακῶς	1:4
2.	-»-	1:3
3.	-»-	1:3
4.	-»-	0
5.	-»-	1:3*
6.	Κλινικὸς	1:24
7.	-»-	0
8.	-»-	0

* Ὁ 5 εἶχε παρουσιάσει ἀλλοιώσεις στὴν στοματικὴ κοιλότητα.

Οἱ Brown καὶ συν.[1,7] παίρνοντας ἀφορμὴ τὸ γεγονός, ὅτι ὑπάλληλοι τοῦ Ἱδρύματός των ποὺ ἐργαζόντουσαν μὲ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ. παρουσίασαν συμπτώματα παρόμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν ἰῶν Coxsackie, μελέτησαν τὴν περίπτωση ὀρολογικῶς.

Τὰ περισσότερα αὐτὰ ἄτομα εἶχαν ὑψηλὸ τίτλο ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. μερικὲς ἑβδομάδες μετὰ τὴν νόσο. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει στενὴ ὀρολογικὴ σχέση μεταξὺ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. καὶ τῶν ἰῶν Coxsackie B_5[7,9], μελετήθηκε, ἂν τὰ ἀντισώματα αὐτὰ ὀφείλονταν πράγματι στὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἐφαρμόστηκε ἡ δοκιμὴ διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως, ὅπου μὲ τὴν χρήση ὁμόλογων ὑπερανόσων ὀρῶν μπορεῖ νὰ διαφοροποιηθεῖ ὁ ἰὸς τῆς Φ. Ν. Χ. ἀπὸ τοὺς ἰοὺς Coxsackie B_5, καὶ διαπιστώθηκε ὅτι πράγματι τὰ ἄτομα ποὺ εἶχαν ἀρρωστήσει, εἶχαν προσβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.[1].

Οἱ Kubin καὶ συν.[3] ἐξέτασαν 9 ἐργαστηριακοὺς ποὺ εἶχαν ἔρθει σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἰὸ κατὰ τὴν ἐργασία των.

Ἀπὸ τὰ 9 αὐτὰ ἄτομα οἱ 5 ἦσαν τελείως ἀρνητικοί, οἱ 2 εἶχαν πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:2 καὶ 1:4) καὶ οἱ 2 εἶχαν τίτλο ἄνω τοῦ 1:32 (1:64 καὶ 1:128) ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. Οἱ ἴδιοι ὀροί, ποὺ ἐξετάστηκαν καὶ ὡς πρὸς Coxsackie B_5, βρέθηκαν 7 τελείως ἀρνητικοί, ἐνῶ δύο ποὺ ἦσαν θετικοὶ ὡς πρὸς Φ. Ν. Χ. εἶχαν πολὺ ὑψηλότερο τίτλο ὡς πρὸς τὸν ἰὸ Coxsackie (1:1024), πρᾶγμα ποὺ φανερώνει ὅτι μᾶλλον ἐπρόκειτο γιὰ προηγούμενη μόλυνση ἀπὸ ἰὸ Coxsackie.

Τὸ στέλεχος τοῦ ἰοῦ τῆς ΦΝΧ, ποὺ ἀπομονώσαμε καὶ ἐργαστήκαμε στὴν δική μας περίπτωση, πρόκειται γιὰ ἕνα στέλεχος πολὺ ὅμοιο (ἠλεκτροφορικῶς) μὲ τὸ στέλεχος UK 27/72, ποὺ ἀπομονώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλία[10] καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν προσβληθεῖ οἱ ἐργαστηριακοὶ ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν διάγνωση καὶ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου.

Οἱ δικές μας ἐξετάσεις, παρὰ τὸ ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα, ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σημασία ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τυχαία ἀλλὰ γιὰ πρώτη φορὰ μολύνθηκε σίγουρα ἄνθρωπος μὲ ἰὸ Φ. Ν. Χ, ποὺ παρόμοιό του στέλεχος εἶχε προξενήσει κλινικὴ νόσο σὲ ἄτομα, ποὺ εἶχαν μολυνθεῖ κατὰ τὴν συνηθισμένη ἐργασία μὲ τὸν ἰὸ σὲ ἐργαστήριο.

Τὸ ἄτομο τοῦ πλυντηρίου, ποὺ παρουσίασε ἀλλοιώσεις στοὺς βλεννογόνους τῆς στοματικῆς κοιλότητος μόλις δύο ἑδβομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ, ἐπειδὴ εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3), φαίνεται πὼς ὀφείλονταν σὲ κάποια ἄλλη αἰτία.

Ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ὑπάρχουν στὴν διεθνῆ βιβλιογραφία σχετικὰ μὲ τὴν μεταδοτικότητα τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ. στὸν ἄνθρωπο, ἀναφέρονται μόνον σὲ ἄτομα ἐργαστηρίων.

Στὴν περίπτωσή μας, ὁ ὀρὸς ποὺ εἶχε τίτλο κοντὰ στὰ θετικὰ ὅρια, προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρο ποὺ ἐργάστηκε ἔξω στὴν πράξη κατὰ τὴν διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν, αἵματος κλπ. Ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ εἴχαμε, τὸ ἄτομο αὐτὸ δὲν εἶχε παρουσιάσει καμία ἐνόχληση κατὰ τὸ διάστημα μεταξὺ ἐμφανίσεως τῆς νόσου στὰ χοιρινὰ τῆς πρώτης ἑστίας καὶ τῆς αἱμοληψίας ἀπὸ

τὸ ἴδιο ἄτομο. Ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰό, ἡ κατάσταση θὰ πρέπει νὰ παρέμεινε σὲ ὑποκλινικὴ μορφή, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς Burrows καὶ συν[12] δίνει χαμηλὸ τίτλο, ποὺ ἐξαφανίζεται πολὺ γρήγορα.

Ἐπειδὴ ὅμως ἔγινε μόνον μία αἱμοληψία καὶ τὰ ἀντισώματα ποὺ ἔδωσαν τίτλο στὰ ὅρια τοῦ ἀμφίβολου (1:24) δὲν διαφοροποιήθηκαν ἔναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ εἶχε πράγματι κάποια ἐμπειρία μὲ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἐξετάσαμε ὀροὺς 9 ἀνθρώπων, ποὺ ἀπὸ τὴν φύση τῆς ἐργασίας των, θὰ μποροῦσαν νὰ εἶχαν μολυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ., ποὺ ἀπομονώθηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1979 στὴν Ἑλλάδα.

Στὴν δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως βρέθηκαν ὅλοι οἱ ὀροὶ ἀρνητικοί.

Στὴν ὀροεξουδετέρωση οἱ δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὀροὺς ποὺ προέρχονταν ἀπὸ κτηνίατρους, ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν κλινικὴ διάγνωση, λήψη παθολογικῶν ὑλικῶν καὶ αἵματος, ἦταν τελείως ἀρνητικοί, ἐνῶ ὁ τρίτος ὀρὸς ἔδωσε τίτλο 1:24. Ἐπειδὴ ὅμως ἔγινε μόνον μία αἱμοληψία ἀπὸ τὸ ἄτομο αὐτὸ καὶ τὰ ἀντισώματα δὲν διαφοροποιήθηκαν ἔναντι τῶν ἰῶν Coxsackie, δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦρθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἰὸ τῆς Φ. Ν. Χ

Ἕνας ἐργαστηριακὸς (κτηνίατρος), ποὺ τυχαία μολύνθηκε ἐνδομυϊκῶς μὲ ἰὸ Φ. Ν. Χ/Ἑλλὰς 1979, δὲν παρουσίασε καμία κλινικὴ νόσο. Ἕνας ἄλλος ἐργαστηριακός, ποὺ εἶχε παρουσιάσει παθολογικὲς ἀλλοιώσεις τῶν βλεννογόνων τῆς στοματικῆς κοιλότητος δύο ἑβδομάδες μετὰ τὴν ἀπομόνωση τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ στὸ Ἱδρυμά μας, εἶχε πολὺ χαμηλὸ τίτλο (1:3) ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς Φ. Ν. Χ

Οἱ ὀροὶ τῶν ἄλλων ἐργαστηριακῶν ἔδωσαν ἐπίσης πολὺ χαμηλὸ τίτλο ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων (1:3, 1:4).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Brown, F., Goodridge and Burrows, R. (1976): Infection of man by SVD-Virus. J. Comp. Path., 86, 409-.
2. Report of the meeting of the executive commitee of the European Commission for the control of Foot-and-Mouth Disease:Rome, 2-5 April 1974.
3. Kubin, G,. Al-Nuktah, M.: Rèsultats prèliminaires des ètudes serologiques sur porc chez des porcs en Autriche XIVeme confér de la Commis. de la Fièvre Aphteuse de l' O. I. E Paris 1975
4. Donaldson, A.,I., Feris N. P. (1974): Airborne stability of SVD virus. Vet Rec., 95,19.
5. Δημητριάδης, Ι. Α., Παπποῦς, Χ., καὶ Μπρόβας Δ. (1979): Ἑστία Φυσαλιδώδους Νόσου τῶν Χοίρων στὴν Ἑλλάδα: Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἑταιρ. 30,265-276

6. Δημητριάδης, Ι. Α., Παπποῦς, Χ., Ζαφειρίου, Γ. , Χατζῆς, Θ., Γεωργακόπουλος, Κ (1981): Φυσαλιδώδης Νόσος τῶν χοίρων. Ὀρολογικὴ ἔρευνα μὲ τὴ δοκιμὴ τῆς διπλῆς ἀνοσοδιαχύσεως. 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γεωτεχνικῶν Ἐρευνῶν, Χαλκιδική, 5-8 Μαΐου.
7. Brown, F., Tablot, P. Burrows, R. (1973): Antigenic differences between isolates of SVD-Virus and their relationship to Coxsackie B5 virus. Nature, 245, 315-316
8. Brown, F, and Wild T. F (1974): Variation in the Coxsackie virus type B5 and its possible role in the etiology of SVD. Intervirology, 3, 125-128
9. Graves, J. H. (1973): Serological relatioship of SVD-Virus and Coxsackie B5 virus. Nature. 243, 314-315
10. Brooksby, B. (1979): Προσωπικὴ ἐπιστολὴ πρὸς Κτην. Ἰνστ. Ἀφθ. Πυρ. 19 Ὀκτωβρίου.
11. Hedger, R.S., Pereira, H. G. (1975): La serologie de la maladie vesiculeuse du porc. XIVeme conf. Commis. Fievre Aphteuse O. I. E. Paris
12. Burrows, R., Greig, D., Goodridge, D. (1973): Swine vesicular disease. Research in Veterinary Science, 15, 141-144
13. Mowat, G.N., Prince, M. J., Spier R. E., Staple R. F. (1974): Preliminary studies of the development of a SVD-vaccine. Arch. Virus Forsch 44, 350-360
14. Sörensen, K. J (1974): SVDisease. Vet. Bull. 44, 4, 1573